

Като обща постановка, износно-търговската ни политика отбелязва следните характерни черти:

1. До началото на първата свѣтовна война, развитието на нашия износъ и неговото насочване е било изключително въ ржцетѣ на частната търговска инициатива и по онова време не е съществувала никаква официална износно-търговска политика, провеждана отъ една централна власт. Това е отговаряло, естествено, на свободно организирания по онова време стопански животъ.

2. Следъ свѣтовната война, до 1935 год., т. е. до създаването на Експортния институтъ, върху развитието на износа влияеха главно мѣроприятия, които не бѣха отъ обсега на една експортна политика въ пълния смисълъ на думата. Нѣкои отдѣлни мѣрки, които се прилагаха по това време, и имаха износно-търговски характеръ, не представляваха още една завършена система, която да обхваща износа на страната въ неговата цѣлостъ.

3. По-цѣлостна система отъ мѣрки, съ прѣко предназначение за поощряване на самия износъ и съ чисто износно-търговски характеръ, се прилага у насъ едва следъ създаването на Експортния институтъ, респ. Дирекцията на външната търговия. Тази система носи два основни белега:

Първо, че тя нѣма държавно-монополенъ, но само направляващъ, регламентативенъ характеръ (съ изключение на зърнената износна търговия) и второ, че тя засѣга само административно-търговската, но не и производствената страна на износа, т. е. тя нѣма допиръ съ агрикултурната политика на страната.

Отъ критическо гледище, за износно-търговската ни политика може да се каже следното:

До първата свѣтовна война, всѣка официална намѣса въ износната търговия на страната е била напълно излишна,